Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 171 588 van 11 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 30 mei 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 26 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. BELDERBOSCH, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 23.05.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

[…]

In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet

van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 09.09.2013 deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en):

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor A.R.K.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 21.03.2014 (zie verslag in gesloten in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) *Kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
2) *Kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*
   Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Voor wat betreft: A.R.K.:

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is of nog geen bijlage 13qq afgeleverd werd na het afsluiten van de asielprocedure, verzoek ik u het attest van immatriculatie dat aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure.
Gelieve tevens instructies te geven aan het Rijksregister om betrokkene terug in het Wachtregister in te schrijven.

Voor wat betreft: H.V.K. en zoon G.:

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenenregister omwille van "verlies van recht op verblijf"."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel luidt als volgt:

"1. Eerste en enige middel : schending van het beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht), d.w.z. schending van art. 62 van de Vreemdelingenwet en art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en schending van art. 3 van het EVRM.
Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt wat volgt :
"De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed (…)"
Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., n° 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., n° 53.583, 7 juni 1995, REV.DR.ETR. 1995, 326), of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St., n° 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).
Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende :
Art. 2 : De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in art. 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.
Art. 3 : De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St., n° 55.056, 7 september 1995, REV.DR.ETR. 1996, 249).
Verzoekster meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.
Verzoekster vordert dan ook op grond van een schending van de materiële maar ook van de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.
De bestreden beslissing wordt gemotiveerd door de overweging :
"Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.
Er worden medische elementen aangehaald voor A.R.K.. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 21.03.2014 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Armenië."
Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden."
In het advies van de arts-adviseur (stuk 2) wordt inderdaad de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië en de toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië onderzocht, maar wordt niet ingegaan op de behoefte aan mantelzorg van verzoekster en op het argument dat verzoekster In Armenië geen beroep kan doen op deze mantelzorg.
Het advies van de arts-adviseur vermeldt enkel dat in Armenië ook een NGO werkzaam is die mantelzorg verleent aan hulpbehoevenden, zonder echter te onderzoeken wat het bereik van deze NGO zou zijn.
Nochtans vermeldt het standaard medisch getuigschrift van dokter G., bijgevoegd bij het verzoekschrift dd. 23 mei 2013, dat mantelzorg medisch vereist is.
Ook in het verzoekschrift wordt uitgebreid ingegaan op deze behoefte aan mantelzorg en op de familiale situatie van verzoekster, gestaafd met stukken, en wordt aangetoond dat verzoekster in Armenië niet kan terugvallen op familiale zorg en ondersteuning, als volgt :
"2. Betreffende de mantelzorg
Verzoekster woont samen met haar zuster, Mevrouw V.H., voor wie mede als gezinslid een regularisatie van haar verblijf om medische redenen wordt gevraagd.
Mevrouw V.H. ondersteunt en helpt haar zuster zoveel mogelijk, maar is zelf ernstig ziek.
Zij heeft voorheen ook reeds een verzoek om regularisatie van haar verblijf om medische redenen ingediend, aanvraag die ook werd afgewezen.
Het beroep tegen de weigeringsbeslissing is nog steeds aanhangig bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.
Mevrouw V.H. lijdt aan een terminale nierinsufficiëntie met dialysenood en transplantatienood, en zij lijdt aan anemie.
Er worden een aantal medische documenten met betrekking tot haar gezondheidstoestand bijgevoegd, evenwel niet om in haar hoofde een regularisatie van haar verblijf te vragen, maar enkel als schets van de familiale situatie.
Daarom wordt ook het standaard medisch getuigschrift van Dokter H. H. bijgevoegd als medisch bewijsdocument, maar niet als standaard medisch getuigschrift zoals vereist door art. 9 ter van de Vreemdelingenwet.
Uit deze medische documenten (stukken 20 t.e.m. 37), blijkt hoe ernstig zij er aan toe is.
Zij moet driemaal per week dialyse volgen.
Zij heeft dringend een niertransplantatie nodig, maar noch haar broer V. H., noch haar zuster Z. H. kunnen omwille van eigen gezondheidsproblemen nierdonor zijn (stukken 34 en 35).
Uiteraard kan ook verzoekster geen nierdonor zijn, gezien zij zelf aan chronische nierinsufficiëntie lijdt.
De vader K. van beide in België verblijvende zusters is overleden in maart 2009 (stuk 36).
De overige familie van zowel verzoekster als haar zuster leven in zeer moeilijke sociale condities in Armenië (stukken 19 en 37).
De twee zusters zijn in België op mekaar aangewezen om voor mekaar te zorgen.
Verzoekster krijgt in België wel ook nog steun en zorg van haar zoon G.."
De bestreden beslissing verwijst uitsluitend naar het advies van de arts-adviseur en neemt in zijn motivering dan ook de gebreken in de motivering van dit advies over.
Door in zijn motivering volkomen voorbij te gaan aan het aspect van de noodzaak van mantelzorg voor verzoekster wordt de materiële motiveringsplicht geschonden, d.w.z. is er schending van art. 62 van de

Vreemdelingenwet en van de artt. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.
Deze lacune in de motivering houdt ook een schending van art. 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) in, gezien de Raad van State in een arrest van 19 december 1998 hierover als volgt oordeelde :
"Een weigeringsbeslissing die niet op alle aangebrachte medische redenen antwoordt kan het risico op mensonterende behandeling niet uitsluiten en schendt aldus art. 3 van het EVRM" (Rv.St. nr. 70.443, 19 december 1998, R.D.E., 1998-99)."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens; RvS 11 december 2015, nr. 233.222). Artikel 62 van de Vreemdelingenwet legt evenzeer de plicht op om de beslissingen die voortvloeien uit de toepassing van de Vreemdelingenwet formeel te motiveren.

De bestreden beslissing is, voor wat betreft verzoekster, volledig opgehangen aan het advies van de ambtenaar-geneesheer van 21 maart 2014. Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moeten het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevallen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN).

Het wordt niet betwist dat verzoekster kennis heeft van het advies van de ambtenaar-geneesheer, en al evenmin dat het wordt bijgetreden door de verwerende partij in de bestreden beslissing. De vraag die zich derhalve stelt, is of dit advies deugdelijk is, in het licht van de gehanteerde wetsbepaling en de geschonden geachte algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Naar luid van artikel 9ter, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan een machtiging tot verblijf bij de minister of zijn gemachtigde worden aangevraagd door "de in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft".

Het advies van de ambtenaar-geneesheer luidt als volgt:

"Graag kom ik terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haaraanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 23/05/2013.
Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

- *Vertaalde attesten (24/01/2008, 2/6/2010 en 8/6/2011);*
- *Attest (d.d. 11/05/2010) van dr. Z.;*
- *Attest (d.d. 12/09/2011) van dr. H.;*
- *Verslag (d.d. 20/12/2011) van een consult bij dr. B.;*
- *Uitslag (d.d. 6/1/2012) van een CT-scan van het abdomen;*
- *Verslag (januari 2012) van een consult bij dr. H.;*
- *Uitslag van een boedafname (d.d. 10/09/2012);*
- *Verslag (d.d. 18/10/2012) van een consult bij dr. G.;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 18/12/2012) ingevuld door dr. G. waaruit blijkt dat betrokkene cirrose heeft;*
- *Verslag (d.d. 22/01/2013) van een consult bij dr. M.;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 7/3/2013) ingevuld door dr. G. waaruit blijkt dat betrokkene cirrose heeft;*
- *Verslag (d.d. 30/05/2013) van een consult bij dr. G.;*
- *Uitslag van een botscintigrafieX22/08/2013) uitgevoerd door dr. Van A.;*
- *Verslag (d.d. 27/08/2Q13) van dr. C.waaruit blijkt dat betrokkene een goede nierfunctie heeft;*
- *Verslag (d.d. 18/Ô9/2013) van een consult bij dr. R. waaruit blijkt dat er reeds 5 operaties werden uitgevoerd omwille van de liesbreuk;*
- *Verslag (d.d. 24/11/2013) van een consult bij dr. M. omwille van multipele contusies;*
- *Verslag (d.d. 10/12/2013) van twee consultaties bij dr. De V.;*
- *Verslag (d.d. 3/12/2013) van een onderzoek uitgevoerd door dr. D.;*
- *Standaard medisch getuigschrift (d.d. 11/12/2013) ingevuld door dr. G..*

Uit een studie van deze documenten blijkt dat deze 49-jarige vrouw een niet-alcoholische steatose hepatitis (NASH) heeft evenals amyloïdose waardoor ze cirrose heeft ontwikkeld. Ze heeft een goede nierfunctie.
Betrokkene heeft artritisklachten maar een onderliggende systemische oorzaak kon niet worden aangetoond.
Betrokkene wordt behandeld met lisinopril (co-lisonipril®), spironolacton (Aldactone®), colchicine, omeprazol en amitryptiline (Redomex®).
Op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen.
Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië:
Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):
Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank :
1) van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 24/06/2013 met het uniek kenmerknummer AM-2920-2013.
2) van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 19/08/2013 met het uniek kenmerknummer AM-3009-2013.
3) van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 19/08/2013 met het uniek kenmerknummer AM-3006-2013.
4) van lokale artsen die in het land van herkomst werken en contractueel aangenomen werden door de Medische Adviesdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties van 21/11/2012 met het uniek kenmerknummer AM-2678-2012.
Betreffende de medische opvolging van betrokkene, uit (1) blijkt dat er internisten zijn in Armenië en zelfs reumatologen.
Betreffende de behandeling van betrokkene, uit (1) blijkt dat er omeprazol en colchicine is. Uit (2) blijkt dat er spironolactone is en uit (3) blijkt dat er lisinopril is. Verder blijkt uit (4) dat er amitryptiline is.
Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in Armenië:
Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend

met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.
Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de
verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager,
Een bepaald type gezondheidszorgen en zorgen voor welbepaalde aandoeningen wordt door de staat betaald.
Daarnaast krijgen mensen die behoren tot bepaalde sociaal kwetsbare groepen een breder pakket van zorgen gratis.
In de andere gevallen moeten de burgers zelf betalen voor zorgen.
Er is geen ziekteverzekering, onderstaande staatstussenkomsten zijn automatisch van toepassing op alle Armeense burgers. De zorgen die betrokkene nodig heeft behoren tevens tôt het pakket gratis gezondheidszorg.
Wat betreft de toegankelijkheid van de medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending
van artikel 3 van het E.V.R.M. (Arrest nr. 81574 van 23 mei 2012).
In Armenië is ook een NGO werkzaam die mantelzorg verleent aan hulpbehoevenden.
Op het vlak van de sociale zekerheid in Armenië kunnen we het volgende zeggen. Er is hulp voor personen die als werkloos geregistreerd zijn. Dit zijn mensen die geen werk hebben, werk zoeken en ten minste 1 jaar gewerkt hebben. Zij krijgen een werkloosheidsuitkering gedurende maximaal 1 jaar. Deze mensen kunnen ook beroepsopleidingen volgen en worden begeleid naar een job.
Voor arme families is er een familiale sociale uitkering. De uitkering wordt aangepast aan de graad van armoede en de samenstelling van het gezin. Hoe moeilijker de situatie, hoe hoger de uitkering.
Betrokkene legt geen bewijs van arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in haar land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Deze beslissing geldt trouwens ook voor de zus van betrokkene H., V.K.. Ook zij heeft, op 39-jarige leeftijd, toegang tot de arbeidsmarkt en kan op die manier bijdragen tot de kosten die eventueel gepaard gaan bij de mogelijke kosten van de medische opvolging van haar zus.
Conclusie:
Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.
Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland."

Uit dit advies blijkt dat verzoekster niet kan volhouden dat er in het advies niet zou zijn ingegaan op de noodzaak aan mantelzorg. De ambtenaar-geneesheer stelt immers dat *"op basis van de vermelde medische gegevens kan worden afgeleid dat de betrokkene kan reizen en geen nood heeft aan mantelzorg om medische redenen".* Verzoekster toont niet aan dat de ambtenaar-geneesheer in het kader van zijn hoedanigheid als geneesheer niet de bevoegdheid zou hebben om autonoom te oordelen over de noodzaak aan mantelzorg, dan wel dat hij daar kennelijk onredelijk of op onzorgvuldige wijze over zou hebben geoordeeld.

Verder stelt zich de vraag naar het belang dat verzoekster heeft bij haar argumentatie, om de volgende redenen:

In eerste instantie blijkt uit het advies dat *"in Armenië (…) ook een NGO werkzaam (is) die mantelzorg verleent aan hulpbehoevenden."* Hij heeft zich daarbij gesteund op de in datzelfde advies, in voetnoot weergegeven bron. Verzoekster betoogt dan wel dat niet zou zijn onderzocht wat het bereik van deze NGO zou zijn, maar in het licht van de door de ambtenaar-geneesheer gehanteerde informatie komt het haar toe om met concrete argumenten aan te tonen dat zij geen beroep zou kunnen doen op de in het

land van herkomst aanwezige NGO die mantelzorg verleent. Zij blijft daartoe volledig in gebreke en toont verder niet aan dat de verwerende partij verplicht zou zijn om verder na te gaan wat het bereik van de betrokken NGO in praktijk is.

Voorts, en bovenal, valt niet in te zien welk belang verzoekster heeft waar zij erop alludeert dat uit de stukken blijkt dat de noodzakelijke mantelzorg uitsluitend door haar zus, mevrouw V.H., die ook in België verblijft, zou kunnen worden vervuld. Immers, verzoekster toont op geen enkele wijze aan dat haar zus een verblijfsrecht heeft in België, hetgeen des te meer klemt nu diens aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen evenzeer werd afgewezen en in fine van de bestreden beslissing wordt gesteld:

"Voor wat betreft H.V.K. en zoon G.
Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenenregister omwille van "verlies van recht op verblijf"."

Samengevat moet dan ook worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat er redenen zijn waarom zij mantelzorg zou nodig hebben en, in voorkomend geval, waarom zij in haar land van herkomst niet zou kunnen steunen op de mantelzorg door derden, met name de door de ambtenaar-geneesheer vermelde NGO of door haar zus die dezelfde nationaliteit heeft als verzoekster zelf en van wie niet is aangetoond dat zij niet samen met verzoekster naar hun beider land van herkomst zou kunnen terugkeren.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

<u>Enig artikel</u>

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
M. DENYS	A. WIJNANTS